

Jesua/Jézus kegyelme nélkül már 27 éve a pokolban lennék

Veronika-Ulrike Barthel bizonyágtétele:

Úgy 22 éves voltam amikor egy autót alkalmával villámcsapás ért és kb. 15 percig a pokolban voltam. Ezidő alatt Istennek egy angyala vezette az autót! [...]

Az átélés amit elmondok, megértette velem, hogy van élet a halál után. Egyedül a gondolata annak, hogy barátok és családtagok vannak akik a pokolba jutnak - nagyon szomorúvá tesz. 1981 nyarán történt, amikor egy partiról vihar közepette autóztam haza. A biztonsági öv a túlsó oldalon kilógott az autóból, és így földelésem volt. Hirtelen nagyon világos lett az autóban. Egy villám csapott be és azonnal azt éreztem: *itt a vég, meghalok*. Ebben a pillanatban kiáltottam: *Jézus segíts! Még nem akarok meghalni!*

Azután elhagytam a testem és láttam magamat megégett kézzel a kormányon ülni. Nagy sebességgel haladtam át egy alagút szűk torkán - azonban nem értem a falához. A rövid idő amíg lent voltam olyan rettenetes volt, hogy alig találok szavakat amikkel kifejezzem. Az alagút végén egy nagy fekete kapu volt a felírával: ***Üdvözölve a pokolban***

Démonok elkaptak és egy nagy várócsarnokba vittek. Különösen megrémített az emberek kiáltása Jézus után.

Ők sosem olvasták a Bibliát úgy hogy felismerték volna - nem elég csak egyszer igent mondani Jézusnak, ahhoz hogy a Mennybe jussanak. Ez egy hazugság, ami sok gyülekezetben hangzik.

Azután egy sötét járatot láttam, ahol egyszerűen csak nagy félelmet éreztem. Az alakok akiket ott láttam, szörnyűbbek voltak a horrorfilmekben levőknél. Ma már tudom, hogy ezek démonok voltak - mint a katonák masíroztak el mellettük, közöttük emberek - akik a nagy félelem és fájdalmak miatt kiáltoztak. Iszonyatos bűz volt.

Láttam egy tavat, úgy nézett ki mint egy vulkán belseje. Aztán láttam az embereket, akik a kínok miatt átkozódtak és Jézus után kiáltoztak. A történeteket a tűztóban - Istennek hála - csak a távolból láttam.

Az emberek egy gödörben voltak, ahonnan nincs menekülés. Démonok álltak a gödör pereménél és lándzsákat hajítottak az emberek felé. Az eltalált emberek éles hangon üvöltve átkozódtak a fájdalmaik miatt. Én is kaptam ezekből a döfésekből. A fájdalmakat - amelyeket még nem tapasztaltam az életemben - a testem minden részén éreztem.

Kígyók kígyók hátán másztak elő és rémítették az embereket. Ma is, ha eszembe jut, émelygek tőle.

Senki ne higgye, hogy a pokolban lehet egymással beszélgetni. Mindenki a saját kínyaival van elfoglalva. Kínokkal, amiknek nincsen vége. A Földön ismeretlen félelemmel találkozik az ember a pokolban.

Nagyon szomorúvá tesz, hogy ezen a helyen olyan sok alvó és meg nem bocsátó keresztényt láttam.

Itt van az utolsó óra! Fel kell ébredniünk!

Micsoda kegyelem(!) - Jézussal/Jesuával találkoztam e helyen. Jézusnak/Jesuának van a legkedvesebb hangja, a legszebb tekintete és egy egészen csodálatos nevetése. Az öltözéke elképzelhetetlen fényben ragyogott. Ő több mint megtestesült szeretet - nem találok megfelelő szavakat. Visszaküldött a testembe, azzal a megbízatással, hogy adjam tovább amit láttam és hallottam. Ezidő alatt egy angyal vezette az autót a nagyanyám házáig - akinél laktam. Ott hirtelen a testemben találtam magamat.

Amint magamhoz tértem, kiabáltam. Újra és újra kiáltottam: *Megcsapott a villám, meghaltam és a pokolban voltam!* Hamarosan körülöttem álltak a szomszédok - hálóruháikban. Először nem akarták elhinni, míg az egyik meglátta, hogy az autó műanyag részei megolvadtak és a biztonsági öv kilóg a kocsiból.

2002. júl. 7-én éjszaka 2:00 órakor Jézus hangját hallottam, mégpedig háromszor:

Hamar jövök! Elviszem menyasszonyomat. Azokat, akik készen vannak a jövetelemre és van olaj a lámpásukban. Azután Isten - az Atya - kiönti haragját az egész földre.

Ma jöjj Jézushoz/Jesúához, ma van a megmentés napja!

További gondolatok:

Ez egy hazugság azt hinni, hogy elég csak egy "igen" mondani Jézusnak, és semmi mást!

Ján.8,31: Jézus/Jesua mondta a benne hívő zsidóknak: Ha a beszédemben maradtok/cselekszitek - igazán a tanítványaim vagytok.

Az 1.Ján. 2,3-9-ben olvassuk: ***És abból tudjuk meg hogy ismerjük Őt, ha az Ő parancsolatait megtartjuk. Aki azt mondja: Ismerem Őt, de nem tartja meg parancsolatait, az hazug, és nincs meg benne az igazság; aki pedig megtartja az Ő Igéjét abban igazán teljessé lett Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy Őbenne vagyunk. Aki azt mondja, hogy Őbenne van annak magának is úgy kell élnie ahogyan Ő élt. Szeretteim, nem új parancsolatot írok néktek, hanem egy régi parancsolatot, amely kezdettől fogva megvan nálatok; ez a régi parancsolat az az Szó, amelyet hallottatok. Viszont új parancsolatot írok nektek, azt, ami igaz Őbenne és tibennetek, mert a sötétség elmúlik, és az Igaz Világosság már fénylik. Aki azt mondja, hogy a világosságban van, de gyűlöli a testvérét, az még a sötétségben van.***

Meg nem bocsátás és más testvérekről való rossz beszédek - az egyik leggyakoribb ok arra, hogy emberek akik Jézust mint Urukat elfogadták, gyülekezetekbe-templomokba mennek - mégis a pokolba kerülnek.

Az elragadtatásban sem vehetnek részt, és nem öröklik a Mennyet: a langyosak, paráznák, varázslók és horoszkóp kutatók, ellenségeskedők, veszekedők, féltékenyek, haragvók, irigyek, versengők, pletykálkodók, szakadásokat okozók, házasságtörők, akik falánkok és részegesek, akik elutasítják más testvéreiket, szeretetlenek!

Továbbá, az sem lehetséges, hogy Istent szolgálod és másik oldalon pedig a világban élsz!

1.Kir. 18,21 Élünk e világban - de nem tartozunk e világhoz!

Ha Jézusra /Jesúára akarunk hasonlítani, akkor meg kell aláznunk magunkat az Úr előtt - mert Ő magáról mondja - hogy teljes szívével alázatos. Mt. 11,29

Maranatha

Veronika-Ulrike Barthel

www.lebenszeugnis.de

Fordította: K. Becker